

9. **רַד"ק** (שפטים ו, כג): שלום לך - המלאך אחר שעלה השמיעו הקול הזה כי ראה שהיה מפתח בדעתו כי היה מלאך: **רלב"ג** (שם): והשיב לו מלאך ה' אחר שעלה כל כך שלא היה יכול גדעון לראותו שלום לך אל תירא לא תמות וידמה ששב אליו המלאך כשאמר לו זה המאמר והוא ג"כ אמר לו בלילה שיקח את פר השור אשר לאביו ואפשר שיאמר שזה הדבור שהיה בלילה היתה מדרגת מה ממדרגות הנבואה והביאור הקודם הוא יותר נראה לנו:

10. **רבנו בחיי** (ית, ג): ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך. על דרך הפשט קרא את כולם אדונים ואמר לגדול שבהם אם נא מצאתי חן בעיניך, וכל הענין. וזה הפירוש לדעת האומר כי הוא חול, אבל מפני שמצאנוהו קמוץ בכל הספרים יש לנו לומר שהוא קודש וקראם בשם רבים... וטעם היות השם הזה קמוץ כשהוא קודש ידוע הוא... כי הפת"ח נסמך לעולם למה שאחריו, ולא כן הקמ"ץ כי הוא עומד בפני עצמו, ומטעם זה כל אתנחתא וסוף פסוק הוא בקמ"ץ, כי שם עומד לא יסמוך. ומטעם זה בניקוד זה השם לא תמצא פת"ח אלא קמ"ץ, כי המעלה העליונה הגדולה המורה עליונות ושהוא בלתי נסמך לאחר כדבר הנברא, ומפני זה נכתב באל"ף דל"ית כשהוא קודש בקמ"ץ, וכשהוא חול בפת"ח. ומה שכתוב בלוט אל נא אדני (בראשית יט, יח), בקמ"ץ, והוא חול, לפי שהוא סוף פסוק:

11. (ג) ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך

אל נא תעבר מעל עבדך:

(ד) יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו פתח העץ:

(ה) ואקחה פת לחם וסעדו לבכם

אחר תעברו כי על פן עברתם על עבדכם

ויאמרו כן תעשה כאשר דברת:

12. השוואה: אברהם ולוט:

	המלאכים אצל אברהם (י"ח, א-ח)	המלאכים אצל לוט (י"ט, א-ג)
1.	וירא אליו ה' באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום	ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם
2.	וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא	וירא לוט
3.	וירץ לקראתם מפתח האהל	ויקם לקראתם
4.	וישתחו ארצה:	וישתחו אפים ארצה:
5.	ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך:	ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם
6.	יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם ...אחר תעברו כי על פן עברתם על עבדכם	ולינו ורחצו רגליכם ...והשפמתם והלכתם לדרככם
7.	ויאמרו כן תעשה כאשר דברת:	ויאמרו לא כי ברחוב נליו: ויפצר גם מאד...
8.	וימחר אברהם האהלה...ואל הבקר רץ אברהם...ויקח חמאה...ויתן לפניהם והוא עמד עליהם פתח העץ ויאכלו:	ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו:
9.	ותצחק שרה בקרבה לאמר	ויהי כמצחק בעיני חתניו:
10.	ונשאתי לכל המקום בעבורם...	ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת:

13. וישא עיניו וירא. על דרך (אבות פ"ב, מ"א) דע מה למעלה ממך, וזהו שאמר הכתוב וישא לשון הגבהה למעלה היינו שהסתכל בעיניו וחשב שבכל הענינים יש יראה ואהבה בהתפשטות מעילא לתתא ושורשם למעלה כנ"ל והבן (דגל מחנה אפרים, וירא).